

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/83/2020
Identifikačné číslo spisu: 4212200126
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4212200126.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Wüstenrot stavebnej sporiteľne a.s., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 77, IČO: 3 1 3 5 1 0 2 6, zastúpenej advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, proti žalovanému P. M., bývajúcemu v K., prechodne v M., zastúpenému Mgr. Štefanom Slováčikom, advokátom, so sídlom v Nitre, Farská 34, o zaplatenie 36.991,14 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10C/310/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. februára 2019 sp. zn. 5Co/160/2018, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Nitre z 20. februára 2019 sp. zn. 5Co/160/2018 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Komárno z 27. apríla 2016 č. k. 10C/310/2013-211 v napadnutej časti výroku o zamietnutí zmluvného úroku a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno rozsudkom z 27. apríla 2016 č. k. 10C/310/2013-211 v spojení s opravným uznesením z 20. decembra 2016 č. k. 10C/310/2013-244 a dopĺňacím rozsudkom z 23. apríla 2018 č. k. 10C/310/2013-267 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 19.582,03 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 36.991,14 eur od 28. júla 2010 do 25. októbra 2012, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.582,03 eur od 27. októbra 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 1.054,96 eur. Žalobu na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 6,39 % ročne zo sumy 36.991,14 eur od 28. júla 2010 do 26. októbra 2012 a zmluvného úroku vo výške 6,39 % ročne zo sumy 19.582,03 eur od 27. októbra 2012 do zaplatenia zamietol a zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobkyni v sume 1.034,29 eur. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že účastníci konania uzatvorili 30. decembra 2008 úverovú zmluvu na poskytnutie cieľovej sumy 1.090.000 Sk (36.181,37 eur) zo Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX/XXXX pri úrokovej sadzbe 6,39 % ročne. Súd prvej inštancie považoval zmluvu uzatvorenú stranami sporu za zmluvu spotrebiteľskú svojou povahou, i keď vzhľadom na ustanovenie § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. nie je spotrebiteľským úverom. K priznaným úrokom z omeškania prvoinštančný súd uviedol, že ak

záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013, t. j. 8 percentuálnych bodov + základná úroková sadzba ECB. Žalobkyňa predčasnú splatnosť úveru vyhlásila ku dňu 28. júla 2010 a keďže žalovaný dlžnú sumu neuhradil, od nasledujúceho dňa, t. j. od 29. júla 2010 sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Od tohto dňa vznikol žalobkyni nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne. Súd je žalobným návrhom viazaný, nemôže priznať viac, než je žalobným petitom uplatnené, preto žalobkyni priznal úroky z omeškania iba vo výške 5 % p. a., a to zo sumy 36.991,14 eur od 29. júla 2010 do 25. októbra 2012 a zo sumy 19.582,03 eur od 26. októbra 2012 do zaplatenia. Ďalej dôvodil, že pokiaľ žalobkyňa požadovala zmluvný úrok vo výške 6,39 % ročne aj po splatnosti úveru, t. j. po 28. júli 2012, súd v tejto časti žalobu zamietol z dôvodu, že od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úrok z omeškania, nie však už dohodnuté zmluvné úroky, pričom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 146/98, ZSP 4/2000. Výrok o trovách konania odôvodnil prvoinštančný súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 až 3, § 146 ods. 2 a § 137 O.s.p.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre (ďalej ako „odvolací súd“) rozsudkom z 20. februára 2019 sp. zn. 5Co/160/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zmluvného úroku potvrdil a v časti týkajúcej sa výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach po 200 eur mesačne, ako aj výroku o náhrade trov konania, napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nezistil nesprávne právne posúdenie v predmetnej veci v prípade zamietnutia žaloby o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 6,39 % ročne zo sumy 36.991,14 eur od 28. júla 2010 do 26. októbra 2012 a zmluvného úroku vo výške 6,39 % ročne zo sumy 19.582,03 eur od 27. októbra 2012 do zaplatenia. Na zdôraznenie vecnej správnosti dôvodov napadnutého rozsudku v časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby odvolací súd dodal, že doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. Jednorazovým zosplatnením úveru zo strany dodávateľa vzniká spotrebiteľovi povinnosť vrátiť celú sumu poskytnutého úveru, navýšenú o úroky ku dňu zosplatnenia a ak sa potom (po zosplatnení) spotrebiteľ omešká s plnením, má dodávateľ (veriteľ) nárok len na úroky z omeškania zo sumy uvedenej v zosplatnení. Poukázal aj na závery viacerých rozhodnutí odvolacích súdov, napr. rozsudky Krajského súdu v Žiline z 31. júla 2012 sp. zn. 10Co/104/2012 alebo z 28. júna 2016 sp. zn. 5Co/196/2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 5. októbra 2016 sp. zn. 9Co/604/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30. novembra 2016 sp. zn. 25Co/615/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. mája 2015 sp. zn. 16Co/322/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014 ako aj rozsudky Krajského súdu v Nitre z 30. januára 2019 sp. zn. 5Co/170/2018, z 13. februára 2019 sp. zn. 5Co/15/2019, ako aj na konkrétne rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk NS SR pod zn. R 59/98, v zmysle ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do dňa predčasnej splatnosti. Uviedol, že v predmetnej veci prvoinštančný súd sa riadil uvedeným rozhodnutím a správne uzavrel, že podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, súd prvej inštancie uvádza zrejme nesprávne sp. zn. 4 Obo 146/98) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátky). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Poznamenal, že takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V časti týkajúcej sa výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach po 200 eur mesačne, ako aj výroku o náhrade trov konania, odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože súd prvej inštancie tým, že žalobkyni, ktorá požadovala zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom zaplatiť žalobkyni do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, neposkytla možnosť vyjadriť sa k žiadosti žalovaného povoliť súdom prvej inštancie splácať priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach, uspokojila sa iba s vyjadrením žalovaného o jeho osobných a majetkových pomeroch, bez toho, aby ich žalovaný zdokladoval, a týmto

nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni ako strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné odstrániť v odvolacom konaní.

3. Proti prvému výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí zmluvného úroku podala žalobkyňa (ďalej ako „dovolateľka“) rozsiahle dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá nebola doposiaľ v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešená a to od otázky „či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru“.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP) a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je dôvodné.

5. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

9. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a/ prípustný predmet, b/ lehota na podanie dovolania, c/ náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

9.1. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú uvedené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

10. Dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania dovolateľky z hľadiska dovolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a to od otázky „či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru“.

11. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v bode 6. Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP je taxatívny. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu; zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna (v ďalšom texte len „právna otázka“).

12. V prípade dovolania, prípustnosť ktorého vyvodzuje dovolateľ z § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam. Závery o (ne)prípustnosti dovolania prijíma dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Výsledok posúdenia prípustnosti dovolania je teda podmienený tým, ak o dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky.

13. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená.

14. Najvyšší súd pripomína, že z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP je relevantná len otázka, ktorá vykazuje znaky pretrvávajúcej rozdielnosti rozhodovania dovolacích senátov, t. j. existujúca nejednotnosť posudzovania danej otázky. Vyplýva to zreteľne priamo z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, konkrétne z toho, že za relevantnú tu zákon označuje otázku, ktorá „je“ (teda nie „bola“) dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Z uvedeného okrem iného vyplýva, že dôležitá je v tomto smere súčasná nejednotnosť rozhodovania dovolacieho súdu (teda nie minulé, už prekonané a neexistujúca rozdielnosť rozhodovania).

15. Podľa § 432 ods. 1 CSP možno dovolanie, ktoré je prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právnym posúdením sa pritom rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 432 ods. 2 CSP a v situácii, že dovolanie dovolateľky je v danom prípade procesne prípustné, dovolací súd v zmysle uvedeného pristúpil k právnemu posúdeniu vyššie nastolenej právnej otázky dovolateľky.

17. Dovolací súd v o vzťahu k vymedzenej otázke uvádza a poukazuje na to, že medzičasom rozhodovacia činnosť dovolacieho súdu túto predmetnú otázku riešila a to v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo 16. júna 2020 a v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 94/2019 z 18. augusta 2020.

18. Dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 42/2020 konštatoval, že zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

19. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

20. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného

ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

21. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednanja nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

22. Dovolací súd tak v tomto rozhodnutí uzavrel, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

23. V rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 94/2019 dospel dovolací súd k záveru, že úrok z úveru a úrok z omeškania sú dva odlišné inštitúty, ktoré je potrebné dôsledne odlišovať a nemožno ich zamieňať. Po zosplatení úveru teda z nesplatennej istiny ďalej beží úrok z úveru (ako odmena za poskytnuté finančné prostriedky, ktoré dlžník v dohodnutej dobe nevrátil) až do ich vrátenia a v prípade omeškania dlžníka beží zároveň taktiež úrok z omeškania (ako sankcia za omeškanie s úhradou peňažného záväzku).

24. Vzhľadom na to, že nastolená dovolacia otázka je posudzovaná rozdielne, dovolací súd pristúpil k jej posúdeniu z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP.

25. Nakoľko však dovolateľkou nastolená právna otázka „či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru“ už bola dovolacím súdom riešená v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 42/2020 tak, že konštatoval, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, pričom uvedený právny záver konštatoval dovolací súd aj v rozhodnutiach sp. zn. 2 Cdo 115/2019, sp. zn. 3 Cdo 113/2019, sp. zn. 8 Cdo 125/2018, tento právny záver berie dovolací súd aj v tomto preskúmanom prípade na zreteľ a prikláňa sa k nemu.

26. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu dovolateľka opodstatnene namietala, že zvolené riešenie odvolacieho súdu v otázke „či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru“ spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 432 ods. 1 CSP).

27. Vzhľadom na uvedené dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre z 20. februára 2019 sp. zn. 5Co/160/2018 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zmluvného úroku a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.